

et led i den samtidig indførte nyordning om fordeling af kød og flæsk m. v. Det viste sig nemlig, at de relativt få eksisterende 2. kl. kødudsalg som følge af den ved fordelingsbestemmelserne foreskrevne kundeindskrivning fremsatte ønske om at måtte gå over til at forhandle 1. kl. kød, idet indehaverne ikke mente, at kunderne med de meget uregelmæssige tilførsler af 2. kl. kød ville indskrive sig i deres forretninger. Denne uregelmæssighed i tilførslerne skyldes, at tuberkulosebekæmpelsen blandt husdyrene har medført en stærk nedgang i fremkomsten af 2. kl. kød, jfr. bilaget til nærværende forslag.

Da 2. kl. kød og slagteaffald således allerede med hjemmel i vareforsyningsloven er fjernet fra detailhandelen, har man ment det rigtigst at gå det skridt videre som foreslået i stk. 2, at betegnelsen 2. kl. kød og slagteaffald fjernes fra kødkontrolloven, og at der gennemføres den ordning, at der til menneskeføde kun forhandles kød og slagteaffald, der er ubetinget godkendt til menneskeføde. Kød og slagteaffald, der er betinget godkendt til menneskeføde, skal under kontrol underkastes en særlig behandling. Som eksempler herpå nævnes fedtafsmeltning og tilvirkning af kødeks-trakt eller kødkonserver. Det bemærkes herved, at i medfør af den nuværende bestemmelse i kødkontrollovens § 6, stk. 1, kan 2. kl. kød og slagteaffald anvendes til kødkonserver (herunder kødeks-trakt).

Det er tanken, at kød og slagteaffald, der er ubetinget godkendt til menneskeføde, skal mærkes, som 1. classes kød og slagteaffald mærkes nu, medens betinget godkendt kød og slagteaffald skal have en særlig mærkning. Undersøgelser- og bedømmelsesreglerne ændres bl. a. således, at laboratoriemæssig undersøgelse tages i anvendelse i større omfang end hidtil.

Til § 6.

ad stkr. 1 og 2. Bestemmelserne om anvendelse af kød og slagteaffald i de omhandlede virksomheder er ændret i overensstemmelse med fornævnte nyordning i § 5.

Bestemmelsen i § 6, stk. 2, om, at pølser og andre tilberedte kødvarer, fremstillet i ikke-autoriserede virksomheder, ikke må forsynes med plombe, stempel eller lign., begrundes med, at der i enkelte byer fra gammel tid har været den skik at forlange, at de lokale slagtere mærkede deres pølser og lign. med et privat mærke, som regel en plombe. Da denne form for mærkning i flere tilfælde har givet anledning til forveksling med statskontrollens mærkning, bør forbudet optages. Forsåvidt skulle dette alle-

rede fremgå af bestemmelsen i § 4, stk. 3, men man har anset det for hensigtsmæssigt udtrykkelig at nævne det også i denne forbindelse. I praksis er iøvrigt en sådan privat mærkning i det væsentlige afskaffet efter henstilling fra veterinærdirektoratet.

Til § 7.

Den nugældende bestemmelse i stk. 5 om bedømmelse af trikinøse svin er optaget i den gældende instruks for udøvelse af kødkontrol og findes uforholdsmæssig i loven. Den ny foreslåede bestemmelse i stk. 5 begrundes med, at da landet i mange år har været fri for trikiner, må den første konstatering af trikinose, der måtte indtræffe, tages alvorligt.

Til § 8.

ad stk. 1. Da kun kød og slagteaffald, der ved kontrollen er ubetinget godkendt til menneskeføde, kan forhandles, kan den tidligere sondring mellem 1. og 2. kl. kødudsalg udgå, jfr. bemærkningerne til § 5.

ad stk. 2. Sidste punktum er indsat fra tillægslov nr. 207 af 4. juni 1947.

ad stk. 3. Se bemærkningerne til § 5.

Til § 9.

ad stk. 2. I § 9, stk. 2, i den nugældende kødkontrollov er det fastsat, at kød- og slagteaffald samt kødvarer ikke må forhandles efter at være kommet i en ved syn og lugt kendelig fordærvet tilstand eller efter at have været genstand for tilsmudsning. Desuden findes i § 10 i det gældende renlighedsregulativ (regulativ af 18. maj 1925 vedrørende renlighed i slagtehuse m. m. samt transport af kød) bestemmelser, der har til formål at hindre smittespredning gennem kød fra personer, som kan inficere kødet. Derimod findes der ikke i kødkontrolloven og derfor ej heller i renlighedsregulativet hjemmel til at forbyde forhandling af kød, slagteaffald og kødvarer, der er tilvirket eller behandlet af en person, som er lidende af eller kan mistænkes for at have været lidende af sådanne sygdomme som de i renlighedsregulativets § 10 omhandlede. Det foreslås derfor, at der gives hjemmel til at forbyde forhandling af kød, slagteaffald og kødvarer i sådanne tilfælde, selv om der kun er grund til mistanke om, at de pågældende varer som følge af smitte kan være sundhedsskadelige. Der henvises iøvrigt til det i indledningen anførte om forholdet mellem kødkontrolloven og levnedsmiddellovforslaget, idet bemærkes, at bestemmelsen svarer til § 2 i fornævnte forslag til lov om levnedsmidler m. m.

ad stk. 3. Med hensyn til anvendelse af